

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 20 Direktive 2003/54/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES razlagati tako, da obvezuje države članice, da sprejmejo ureditev, v skladu s katero ima vsaka tretja stran diskrecijsko pravico, če ima električno omrežje „potrebne zmogljivosti“, da izbere, do katerega omrežja – prenosnega električnega ali distribucijskega električnega – želi imeti dostop in da zavezuje upravljavca zadevnega omrežja, da ji zagotovi dostop do omrežja?

⁽¹⁾ UL 2003, L 176, str. 37.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 16. maja 2007 – Sony Music Entertainment (Germany) GmbH proti Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH

(Zadeva C-240/07)

(2007/C 170/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sony Music Entertainment (Germany) GmbH

Tožena stranka: Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se trajanje varstva, določeno v direktivi o trajanju varstva, pod pogoji iz člena 10(2) Direktive 2006/116/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (direktiva o trajanju varstva) uporabi tudi tedaj, ko zadevni predmet pravic v državi članici nikoli ni bil varovan?
2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje:
 - a) Ali so nacionalne določbe v smislu člena 10(2) direktive o trajanju varstva tudi določbe držav članic, ki urejajo varstvo imetnikov pravic, ki niso državljani države članice ali Skupnosti?

- b) Ali se trajanje varstva, določeno v direktivi o trajanju varstva, na podlagi člena 10(2) Direktive uporabi tudi za predmete, ki so v trenutku, navedenem v členu 13(1) sicer izpolnjevali merila za varstvo iz Direktive Sveta 92/100/EGS ⁽²⁾ z dne 19. novembra 1992 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine, vendar njihovi imetniki niso državljani države članice Skupnosti?

⁽¹⁾ UL L 372, str. 12.

⁽²⁾ UL L 346, str. 61.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Riigikohus (Republika Estonija) 21. maja 2007 – JK Otsa Talu OÜ proti Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Zadeva C-241/07)

(2007/C 170/24)

Jezik postopka: estonščina

Predložitveno sodišče

Riigikohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: JK Otsa Talu OÜ

Tožena stranka: Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali v skladu s členi od 22 do 24 Uredbe Sveta Evropske unije (ES) št. 1257/1999 ⁽¹⁾ z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter o spremembi in razveljavitvi določenih uredb ciljem podpore za kmetijsko okolje ustreza,
 - a) če se stalno zagotavlja podpora le tistim proslcem, v korist katerih je bila v okviru ustreznega programa že v preteklem proračunskem letu izdana odločba o dodelitvi kmetijske okoljske podpore in ki imajo zavezo v zvezi s kmetijskim okoljem,
 - ali

- b) če se v vsakem proračunskem letu podpre tudi nove prosilce, ki so pripravljene zavezati se k okolju prijazni proizvodnji in ki na podlagi tega usmerjajo svojo proizvodno skladno s pogoji?
- 2) Če odgovor na prvo vprašanje ustreza možnosti b), ali potemtakem člen 24(1) v povezavi s členom 37(4) in členom 39 Uredbe Sveta EU (ES) št. 1257/1999 državi članici v primeru, da se v okviru programa izkaže, da za dodelitev prve podpore ni več dovolj proračunskih sredstev, omogoča:
- a) da spremeni prvotne predpise in pogoje glede prošnje in odobritve kmetijske okoljske podpore in določi, da se lahko za pomoč zaprosi le takrat, ko je bila v preteklem proračunskem letu v korist prosilca izdana odločba o dodelitvi podpore in ima zato veljavno zavezo v zvezi z okolju prijazno proizvodnjo,
- ali
- b) da zmanjša podporo za vse prosilce, ki izpolnjujejo pogoje za kmetijsko okoljsko podporo, v enakem razmerju?

(¹) UL L 160, str. 80.

Pritožba, ki jo je Kraljevina Belgija vložila 18. maja 2007 zoper sklep Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 15. marca 2007 v zadevi T-5/07, Belgija proti Komisiji

(Zadeva C-242/07 P)

(2007/C 170/25)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Belgija (zastopniki: L. Van den Broeck, zastopnik, J.-P. Buyle in C. Steyaert, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

— naj se razveljavi izpodbijan sklep;

- naj se ugotovi, da je ničnostna tožba, ki jo je pritožnica vložila zoper Evropsko komisijo (T-5/07), dopustna in naj se zato ugoti predlogom pritožnice, ki jih je navedla v ničnostni tožbi in naj se, če je to potrebno, zadevo vrne Sodišču prve stopnje, da odloči o tej tožbi.
- Komisiji naloži na plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe navaja štiri razloge.

S prvim pritožbenim razlogom pritožnica navaja, da izpodbijani sklep ni obrazložen, ker s kršitvijo člena 111 Poslovnika Sodišča prve stopnje navaja sodno prakso, ki se nanaša na naključje in opravičljivo zmoto, ne da bi v njem bili navedeni razlogi, zaradi katerih okoliščine, na katere se je sklicevala pritožnica, naj ne bi pomenile naključja ali izkazovale opravičljive zmote.

Z drugim razlogom pritožnica dalje zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje, s tem da je razsodilo, da zaradi samih vprašanj, ki se navezujejo na delovanje služb pritožnice, zmota ne more biti opravičljiva, pravno napačno uporabilo predpostavke za obstoj opravičljive zmote. Sodna praksa Skupnosti, ki se nanaša na opravičljivo zmoto, naj bi namreč kazala na to, da morajo biti podane izjemne okoliščine, ne da bi pri tem obstajale omejitve glede okvira, v katerem so podane.

S tretjim razlogom pritožnica zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo ali da je vsaj kršilo svojo dolžnost obrazložitve, s tem da ni preverilo ene od trditve, ki jih je navedla, in sicer da naj bi tožečo stranko bremenila prekomerna postopkovna strogost, če bi se njeno tožbo zavrglo kot nedopustno, čeprav je v obravnavani zadevi izkazala veliko skrbnost in čeprav je tožbo preko telefaksa poslala mnogo pred iztekom roka za vložitev tožbe.

S četrtim pritožbenim razlogom pritožnica nazadnje zatrjuje, da je zavrnitev tožbe zaradi prepozne vložitve, čeprav je bila pred tem preko telefaksa pravočasno posredovana sodnemu tajništvu, v nasprotju z načelom sorazmernosti. Spoštovanje tega načela naj bi tako narekovalo, da se kot nedopustno ne razglasi tožba, ki se v sodno tajništvo vloži preko telefaksa v roku za vložitev tožbe, kot ga določa Pogodba ES, čeprav naj bi podpisan izvirnik iste tožbe v tajništvo prispel 10 dni kasneje, če je bila vložena v 10 dneh po preteku zadnjega dne, ko je še dopustno vložiti tožbo preko telefaksa.